

Les narratives dels emigrants

PER FRANCESC TORRALBA

VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

Avui celebrem el dia internacional de les persones migrants. Cal allunyar-nos de les imatges estereotipades que els mitjans de comunicació generen dels migrants i fer-los protagonistes de la seva pròpia història.

En els nostres dispositius, centres de dia, pisos de joves, l'aldea infantil SOS acollim, entre altres, infants i adolescents que són fills de pares emigrants. Això ens permet endinsar-nos en un món diferent del nostre i comprendre una cultura i una llengua diferent.

Acollir no és fàcil, però és un deure d'hospitalitat. La nostra atenció ha de ser universal i no pot fer diferències i això ens exigeix transcendir tòpics

i prejudicis que molt sovint estan en l'imaginari col·lectiu i no en som del tot conscients.

La imatge que tenim dels emigrants que arriben al nostre país ve molt filtrada pels mitjans de comunicació social. Els veiem a través de la pantalla arribar amb pasteres en condicions infrahumanes. No coneixem les seves històries, les seves biografies, ni els sofriments ni peripècies que han hagut de

suportar per arribar al nostre país.

Ens cal escoltar les narratives dels emigrants. Solament si escoltem les seves històries de vida, podem fer-nos una idea del que han patit i de la seva capacitat de resiliència. La narrativa exigeix temps: temps a l'emissor per explicar el seu trajecte personal, però també temps al receptor per acollir la seva història. Temps és, justament, el que no tenim. El cerquem desesperats,

L'atenció als infants i a les famílies migrants requereix temps i temps és el que no tenim

però se'ns escola entre els dits.

L'atenció als infants i a les seves famílies requereix temps, un temps que donem en els dispositius que treballem. El donem generosament i amb discreció. Aquest temps és l'ocasió per

Podem aprendre molt de les narratives dels migrants. Només cal escoltar-les.

escoltar les seves històries i per anar més enllà del tòpic i de la imatge que veiem per la petita pantalla de l'ordinador, de la televisió o del mòbil.

Aquestes narratives evocuen patiment, lluita, esperança, resiliència, però també coratge, astúcia, intrepidesa i necessitat. Podem aprendre molt d'aquestes narratives, relativitzar els nostres mals, reconèixer l'heroïcitat de molts emigrants que són anònims o que malviuen en les grans ciutats. Qui escolta la història de l'altre, aprèn perquè pot extreure lliçons molt valuoses per la seva pròpia vida i per la presa de decisions del futur.